

fig forsikre i Skolefondene. Og da maa der spørges: hvorfor skulle disse Bestillingsmænd staa anderledes end alle de Embedsmænd ogsaa de svagelige, som i Henhold til Loven have kunnet lade sig forsikre i Livsforfæringsanstalten. Alle disse have faaet Bonus fuldt udbetalt. Men hvorfor skulle da disse Skolelærere ikke ogsaa have en saadan Bonus? Jeg tror nok, man maa sige, at Billighed — Met have de ikke, det vide vi alle, det behøve vi ikke at tale videre om — taler for, at de faa det og saa maa jeg spørge: er det saa ikke naturligt, at ligesom de i Livsforfæringsanstalten forsørge de faa deres Bonus udbetalt af den Anstalt, hvori de vare forsørge, saaledes maa ogsaa disse Skolelærere faa deres Bonus udbetalt af det Fond, hvori de ere forsikrede. Statskassen er jo denne Sag i og for sig absolut uvedkommende. Men dertil maa jeg sige, at jeg har ikke noget imod, at man fremhæver Landboernes Interesser, Skolefondenes Interesser. Ingenlunde, det er min fulde Overbevisning, at denne Lov i Længden vil være til Fordel for Skolefondene. Det er en stor Udbetaling, de nu blive tvungne til, det er sandt, men paa den anden Side blive de for al Fremtid fritagne for at forsikre de svage Skolelærere; som de sikkert ellers blive nødsagede til at forsikre, i alt Fald til der kommer en Lovforandring i den Henseende; og de Herrer ere jo ikke Herrer over, om en saadan kommer eller ikke. Saa længe maa man forsikre de svage Skolelærere og løse Risikoen ligesom hidtil. Det bliver Skolefondene fritagne for, hvis De vedtage denne Lov. Jeg er altsaa fuldkommen overbevist om, at det er til Fordel for Skolefonden at vedtage denne Lov. Et æret Medlem stillede det Spørgsmaal til mig, hvorledes man skulde bære sig ad med de Skolelærere, som en Tid havde været ansatte i et Amt, en anden Tid i et andet. Dette Spørgsmaal er kommet mig noget pludselig paa. Jeg skal kun svare, at det foreløbig forekommer mig — jeg skal give fuldt Svar til 3dje Behandling — at det naturligste vilde være, at Bonusudbetalingen blev fordelt efter den Tid, Lærerne havde været i de forskellige Amter eller i Henhold til de Indbetalinger, de havde gjort til de forskellige Skolefond. Men derom skal jeg tillade mig at give aldeles bestemt Forklaring til 3dje Behandling. Jeg antager ikke, det vil blive nødvendigt at fremkomme med noget Endringsforslag i saa Henseende. Jeg antager, at Sagen vil kunne ordnes administrativt. I hvert Fald skulle som sagt de Herrer faa fuld Forklaring paa dette Spørgsmaal til 3dje Behandling.

Bluhme: Jeg er fuldt enig med det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han talte paa Landboernes Vegne og fastholdt, at man paa Landet er ligesaa billig tænkende som i Byerne. Jeg kan heller ikke indse andet, end at den ærede Rigsdagsmand fra Ribe (Bust) netop udtalte sig i Overensstemmelse dermed eller dog i sit Endringsforslag har udtalt sig i Overensstemmelse dermed. Han fremhævede netop Billigheden, i det han stillede Forslag om de svagelige Lærere, at de skulle have denne Bonus udbetalt, men af Statskassen. Jeg vil tilføje, at det forekommer mig, at Ubilligheden her falder paa dem, der fordrer, at Bonus skal udbetales af Skolefondene. Jeg finder saa langt fra, at dette bliver en god eller en rigtig god Lov, at det tvært imod bliver en i højeste Grad ubillig Lov, og jeg kan ikke forstaa at den højtærede Kultusminister vil være den, der vil paaføre Skolefondene et saadant Tab, som her er Tale om. I det Øjeblik, der er Tale om Udbetaling af Bonus, vil det jo sige, at man gengiver Interessenterne en Del af det, de have indbetalt for meget. Men de, der er Tale om her, ere jo dem, der ikke have kunnet blive assurede i noget som helst Livs-Asfurance-selskab, og som vor Livrenteanstalt ikke har villet tage. Det er dem, Staten ved sin Lovgivning har stillet anderledes end alle andre Bestillingsmænd, der have Met til at komme ind i Livrenteanstalten, (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [S. Scavenius]: „Det er en Fejltagelse“), og som Staten saa har paabyrdet Skolefondene. Det er Loven, der har bestemt det; de ere ikke stilled i Lighed med andre Embedsmænd, der uanset deres Helbredstilstand kunne faa tegnet Livsforfærings i Livrenteanstalten. Det er altsaa en Byrde, som fra Statens Side er lagt over paa Skolefondene. De andre, som ere Medlemmer af Livrenteanstalten, have faaet Bonus udbetalt, fordi de have betalt for meget. Til disse Lærere der siger man: I have faktisk betalt for lidt, i Henhold til Reglerne for Livrenten, men nu skulle I dog, og, uagtet I have betalt for lidt, og uagtet I ingen andre Steder have kunnet forsikres, alligevel have Bonus udbetalt i Lighed med dem, der have kunnet tegne sig andre Steder. Jeg har ikke noget derimod. Er der Bestillingsmænd, der fra Livrenten have faaet Bonus udbetalt, skønt de have et svageligt Helbred ligesom disse, da er det en Velgerning, man har gjort imod dem, men det er ingen Grund til at sige til Skolefondene: Derfor skulle I ogsaa betale ekstra til Eders Mænd. Vil man endelig gøre